

ler cykelsmede mulighed for at udføre kunstig befrugtning ved insemination, ellers vil det være uhyggelig svært at efterkomme de lov-mæssige betingelser for kunstig befrugtning, f.eks. at en mand ikke må donere sæd til flere end 25 børn, og at man skal sikre en vis geografisk spredning.

Som et grundlæggende argument i denne debat vil Kristeligt Folkeparti understrege behovet for forskning i årsagerne til, at flere og flere par ikke kan få børn. Der skal i langt højere grad fokus på forebyggelse frem for på helbredelse. Forskningen i infertilitet skal opprioriteres, så befolkningen også får adgang til mere nuanceret information om, hvorvidt det er miljøet, manden eller helt andre årsager, der forhindrer par i at få børn.

Kunstig befrugtning er en mulighed, som mange barnløse par har haft stor glæde af. Vi skal blot via lovgivning sikre de allerbedste rammer for alle parter i denne sag, men da især for de kommende børn. I denne sag som i mange andre vil Kristeligt Folkeparti tage den svagestes parti, og i denne sag er det det ufødte barn.

På grund af det kan vi ikke stemme for sundhedsministerens ændringslovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Da jeg jo er meget enig med fru Tove Videbæk i mange synspunkter, synes jeg lige, vi skal slå fast: Der er altså ikke forbud mod, at cykelsmede foretager inseminationer. Det kunne jeg ikke drømme om at forbyde. Det må alle have lov til at gøre, ligesom cykelsmede har lov til at blive fædre. I det omfang, jordemødre kan blive det, er det noget med, hvad for et køn de er af.

Det, som overhovedet er spørgsmålet her, er adgangen til sædbanken. Det er jo dér, problemet har identificeret sig, og det har jo i øvrigt undret mig, at sædbankens forvaltning har givet adgang til en behandlingsform, som den ikke har styr på bliver brugt i overensstemmelse med loven. Så det er altså ikke spørgsmålet om, hvem der foretager inseminationen, det er en meget simpel mekanik, og det kan enhver altså finde ud af. Det er et spørgsmål om at få adgang til sædbanken, og det går jeg så i øvrigt ud fra, at vi er enige om. Så jeg siger lige det her, for at der ikke skal komme misforståelser angående, hvem der må hvad, for vi vil ikke forbyde hverken cykelsmed eller jordemødre at foretage inseminationer.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil meget gerne være med til at stoppe det hul i loven, som giver andre end læger lov til at udføre kunstig befrugtning ved insemination, for der er visse regler i loven, og det er meget svært at kontrollere, at de bliver holdt. Det er meget svært at forfølge, hvis det ikke kun er læger, der har lov til at udføre det her, bl.a. det her, som blev nævnt, med 25 børn og geografisk spredning osv. Og så det her med sædbanken: Vi har undersøgt det og fundet ud af, at sædbankerne ikke leverer sæd til de her klinikker, som nu er opstået.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det sidste er i og for sig en interessant oplysning, som jeg godt vil have opklaret i andre sammenhænge. Jeg vil lige sige, at jeg personligt ikke kunne drømme om at gå ind og støtte et forslag, som sagde, at det kun måtte være læger, som må det her, netop fordi det er en meget simpel teknik, og fordi jeg som sagt kender mange lesbiske, som har fået børn ved hjælp af insemination, og hvor de har lavet det selv. Det er en meget simpel teknik, og vi kan jo ikke gå ind og sige, at der skal stå en læge på midtvejen i den situation. Det har de fuldt lov til at gøre, og jeg mener ikke, vi på nogen måde kommer ud i andet end vrøvl, hvis vi begynder at forbyde det.

Det, vi skal interessere os for, er præcis sædbanken og donoranonymiteten. Det er det eneste sted, vi kan gå ind og få fat i den vinkel, som jeg mener, at fru Tove Videbæk og jeg er enige om, nemlig at barnet skal sikres en far.

Tom Behnke (FRI):

Det har været en noget lang debat, men også til tider en spændende debat. Det vil jeg ikke fornægte. Men med formandens tilladelse vil jeg koncentrere mig om lovforslaget og lovforslagets indhold, der ganske enkelt går ud på, at man forlænger muligheden for opbevaring fra 2 år til 4 år. Det er jo sådan set det, lovforslaget går ud på. Alt det, der ligger bagved, har Folketinget jo diskuteret adskillige gange tidligere, og i forhold til at forlænge og her fordoble opbevaringstiden, så er vi i Frihed 2000 frit stillede på de etiske spørgsmål, men jeg kan meddele, at vi samlet stemmer for lovforslaget.